

baggrunden; men en interessant og væsentlig bog skal ikke kritiseres for det, der ikke er der.

*Olav Grue**

* Vicedirektør i Byggeriets Realkreditfond.

JEAN MARCHAL and BERNARD DUCROS (eds.): *The Distribution of National Income*. Macmillan, London 1968. 733 sider. Pris: 105 sh (Proceedings of a Conference held by the International Economic Association).

Denne omfangsrike bog gengiver 26 enkeltforedrag fra *The International Economic Associations* konference i Palermo i 1964 over emnet indkomstfordeling. Hver artikel efterfølges af et resumé af den diskussion, som fandt sted ved konferencen efter foredragene. Herved har man opnået, at værket til trods for det store antal bidragydere alligevel ved læsning fremtræder med en vis indre sammenhæng. De to redaktører har udarbejdet en introduktion, hvori de forsøger at sammenfatte de forskellige indlæg. Imidlertid har de ikke begrænset denne opgave til det rent refererende, men benytter lejligheden til at frem sætte deres egne meninger om de fremlagte indkomstfordelingsteorier og til en varm fortale for den såkaldte socio-økonomiske fordelingsteori. Introduktionen kan således ses som et 27. kapitel snarere end som en oversigt.

Bogen efterlader det hovedindtryk, at begrebet indkomstfordeling er overordentlig mangetydtigt. Læserens orienteringsmuligheder er dog lettet noget gennem den foretagne opdeling af indlæggene i fem dele.

I første del er samlet 6 empiriske undersøgelser af indkomstfordelingen i udviklede, kapitalistiske lande. Undersøgelserne omhandler hovedsagelig den funktionelle indkomstfordeling og dennes udvikling gennem tiden. Der arbejdes i det væsentlige med to indkomstkategorier nemlig lønindkomst og øvrige indkomst, idet man dog argumenterer frem og tilbage, om de selvstændiges indkomster skal udgøre en tredje kategori, eller om man ved imputationer

skal foretage en fordeling af disse indkomster. Hvis man skal uddrage en fællesnævner af disse undersøgelser, må det være, at den funktionelle indkomstfordeling er ret stabil på langt sigt med en mere eller mindre klar tendens til forøget lønkvote.

I anden del behandles indkomstfordelingen i socialistiske lande ved bidrag fra Sovjetunionen, Ungarn og Tjekkoslovakiet. Anmelderen finder denne del af værket mindst interessant – de to sovjetiske økonomer beskæftiger sig fortrinsvis med nationalregnskabsdefinitioner i øst og vest – men erkender sin manglende fagkundskab på dette område. Spørgsmålet om indkomstfordelingen i udviklingslandene behandles i fire kapitler, som udgør bogens tredie del. De fire indlæg er ikke knyttet til konkrete lande, men behandler spørgsmålet på et generelt plan. Det gennemgående tema er anvendelsesmulighederne for de foreliggende indkomstfordelingsteorier på udviklingslande. Fremstillingerne hviler i et vist omfang på empiriske undersøgelser.

Det mere generelle teorioplæg gives i bogens fjerde del. I de to indledende kapitler fremlægges to forskellige indkomstfordelingsteorier af henholdsvis W. Krelle og R. M. Solow. Det fælles element i de to teorier er, at de giver såvel en korttids- som en langtidsmodel til bestemmelse af indkomstfordelingen på de to funktionelle indkomstkategorier. Solows model må ses som en videreudvikling af den neoklassiske fordelingsteori derved, at konjunkturvariationer i lønkvoten forklares ved en profitmaksimerende 'hoarding' af arbejdskraft. Solows fremstilling er som sædvanlig prisværdig klar, hvilket ikke kan siges om Krelles; denne forsøger i en model at opnå en syntese ved at sammenbygge elementer fra forskellige indkomstfordelingsteorier. Foruden disse to afrundede teorier indeholder fjerde del indlæg om mere specielle problemstillinger. Her skal kun nævnes M. Bronfenbrenners gennemgang af og forsvar for Cobb-Douglasproduktionsfunktionens rolle i neoklassisk fordelingsteori og P. Nørregaard Rasmussens indlæg om sam-

baggrunden; men en interessant og væsentlig bog skal ikke kritiseres for det, der ikke er der.

*Olav Grue**

* Vicedirektør i Byggeriets Realkreditfond.

JEAN MARCHAL and BERNARD DUCROS (eds.): *The Distribution of National Income*. Macmillan, London 1968. 733 sider. Pris: 105 sh (Proceedings of a Conference held by the International Economic Association).

Denne omfangsrike bog gengiver 26 enkeltforedrag fra *The International Economic Associations* konference i Palermo i 1964 over emnet indkomstfordeling. Hver artikel efterfølges af et resumé af den diskussion, som fandt sted ved konferencen efter foredragene. Herved har man opnået, at værket til trods for det store antal bidragydere alligevel ved læsning fremtræder med en vis indre sammenhæng. De to redaktører har udarbejdet en introduktion, hvori de forsøger at sammenfatte de forskellige indlæg. Imidlertid har de ikke begrænset denne opgave til det rent refererende, men benytter lejligheden til at frem sætte deres egne meninger om de fremlagte indkomstfordelingsteorier og til en varm fortale for den såkaldte socio-økonomiske fordelingsteori. Introduktionen kan således ses som et 27. kapitel snarere end som en oversigt.

Bogen efterlader det hovedindtryk, at begrebet indkomstfordeling er overordentlig mangetydtigt. Læserens orienteringsmuligheder er dog lettet noget gennem den foretagne opdeling af indlæggene i fem dele.

I første del er samlet 6 empiriske undersøgelser af indkomstfordelingen i udviklede, kapitalistiske lande. Undersøgelserne omhandler hovedsagelig den funktionelle indkomstfordeling og dennes udvikling gennem tiden. Der arbejdes i det væsentlige med to indkomstkategorier nemlig lønindkomst og øvrige indkomst, idet man dog argumenterer frem og tilbage, om de selvstændiges indkomster skal udgøre en tredje kategori, eller om man ved imputationer

skal foretage en fordeling af disse indkomster. Hvis man skal uddrage en fællesnævner af disse undersøgelser, må det være, at den funktionelle indkomstfordeling er ret stabil på langt sigt med en mere eller mindre klar tendens til forøget lønkvote.

I anden del behandles indkomstfordelingen i socialistiske lande ved bidrag fra Sovjetunionen, Ungarn og Tjekkoslovakiet. Anmelderen finder denne del af værket mindst interessant – de to sovjetiske økonomer beskæftiger sig fortrinsvis med nationalregnskabsdefinitioner i øst og vest – men erkender sin manglende fagkundskab på dette område. Spørgsmålet om indkomstfordelingen i udviklingslandene behandles i fire kapitler, som udgør bogens tredie del. De fire indlæg er ikke knyttet til konkrete lande, men behandler spørgsmålet på et generelt plan. Det gennemgående tema er anvendelsesmulighederne for de foreliggende indkomstfordelingsteorier på udviklingslande. Fremstillingerne hviler i et vist omfang på empiriske undersøgelser.

Det mere generelle teorioplæg gives i bogens fjerde del. I de to indledende kapitler fremlægges to forskellige indkomstfordelingsteorier af henholdsvis W. Krelle og R. M. Solow. Det fælles element i de to teorier er, at de giver såvel en korttids- som en langtidsmodel til bestemmelse af indkomstfordelingen på de to funktionelle indkomstkategorier. Solows model må ses som en videreudvikling af den neoklassiske fordelingsteori derved, at konjunkturvariationer i lønkvoten forklares ved en profitmaksimerende 'hoarding' af arbejdskraft. Solows fremstilling er som sædvanlig prisværdig klar, hvilket ikke kan siges om Krelles; denne forsøger i en model at opnå en syntese ved at sammenbygge elementer fra forskellige indkomstfordelingsteorier. Foruden disse to afrundede teorier indeholder fjerde del indlæg om mere specielle problemstillinger. Her skal kun nævnes M. Bronfenbrenners gennemgang af og forsvar for Cobb-Douglasproduktionsfunktionens rolle i neoklassisk fordelingsteori og P. Nørregaard Rasmussens indlæg om sam-

menhængen mellem vækst og fordeling. Heri behandles dels en meget abstrakt model, som skal vise afskrivningernes betydning for indkomstfordelingen under vækst, men desuden berøres spørgsmålet om virkningerne af ændringer i produktions fordeling på sektorer og i priserne.

Femte og sidste del drejer sig om *indkomstpolitik*. Denne del er mindre spændende, end man skulle forvente set på baggrund af emnets placering i debatten. De to centrale kapitler behandler indkomstpolitik i Frankrig og England, men det førstnævnte, skrevet af H. Brochier, indeholder hovedsagelig en gennemgang af de institutionelle rammer for den franske indkomstpolitik. Det samme gælder sådan set for R. C. Tress's indlæg om forholdene i U.K., men her er dog en interessant gennemgang af arbejdet i *National Income Commission* i årene 1962-64 med analyser af lønoverenskomster ud fra indkomstpolitiske synsvinkler.

Man kan vanskeligt forestille sig en læser, som ikke ville finde mindst ét af kapitlerne af relevans. På den anden side eksisterer der næppe mange, som vil føle trang til at arbejde sig gennem hele værket.

*Ellen Andersen**

* Lektor ved Københavns Universitet.

CHARLES P. KINDLEBERGER: *American Business Abroad*. Yale University Press, New Haven and London 1969. 225 sider. Pris: paper, sh. 17/6.

Amerikanske universiteter benytter sig i langt højere grad end europæiske af professorudveksling. Man kan ofte få en fornemmelse af, at de »store navne« stadig er på rejse mellem de mange universiteter – udvekslende synspunkter med kolleger, forelæsende over deres specialer. I tiden 1966-68 forelæste den også herhjemme kendte professor ved M.I.T. Charles P. Kindleberger på University of Canterbury, New Zealand, og ved forskellige amerikanske læreanstalter. Forelæsninger og meningsudvekslinger med kolleger og studenter i denne

periode danner grundlaget for disse »Six Lectures on Direct Investments«, der har fået den mere sælgelige hovedtitel: *American Business Abroad*.

Af bogens seks lectures er første og sidste helliget teori – henholdsvis teorien om direkte investeringer og teorien om den internationale virksomhed. De fire mellemliggende »kapitler« drejer sig dels om det amerikanske investorsyn på direkte etableringer, dels om værtslandenes holdning overfor og interesse i udenlandske, direkte investeringer. For systematikkens skyld er værtslandene opdelt i tre grupper: 1) Europa-Japan, 2) engelsktalende, industrialiserede lande og 3) udviklingslande.

Bogen kan kun delvis opfattes som et amerikansk ekspertsvær på J. J. Servan-Schreibers konklusioner i *Den Amerikanske Udfordring*. Bag Servan-Schreibers analyse ligger der værdipræmisser – politiske ønsker. Disse undgår Kindleberger mest muligt: »..... the cobbler must stick to his last. This book is by an economist, and is heavily weighted on the economics of the question.«

Servan-Schreibers bog omtales og citeres mindst muligt af Kindleberger. Uden at nævne sin modpart ved navn er for eksempel lecture 3 om U.S.A.s direkte investeringer i Vesteuropa og Japan ét langt forsøg på at gendrive Servan-Schreibers påstande. Europæerne frygter ikke amerikanske monopoldannelser – de frygter konkurrence (»..... much European business is rendered unhappy by the thought of more, or more vigorous and energetic, competition.«) U.S.A. opkøber ikke europæiske virksomheder mod europæiske centralbankers ønske, fordi sidstnævnte har mulighed for at opfylde europæernes høje likviditetspræference gennem pengepolitikken. (»If the investment arises from differences in liquidity preference in the United States and France, there are two ways to regard it. The direct investment would be eliminated if the French authorities provided the liquidity the system needs. If they refuse to provide it themselves, and at the same time retain connections with the international capital